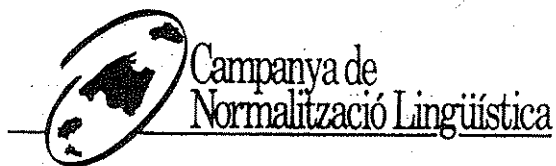

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VI

Palma
1994

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

IX

Voldríem que fos una innocentada

Els diaris del 30-12-1993 informaven del balanç que els senadors Josep Cañellas i Jaume Font van fer de l'activitat dels representants de les Illes Balears a la Cambra Alta durant l'any 1993. Sembla, però, que la part més important d'aquest balanç —almenys, és la que donà peu als titulars periodístics— no es referia al passat, sinó al futur: la intenció del grup territorial de Balears, de presentar una esmena al text de reforma del Reglament del Senat que s'ha de discutir el dia 11 de gener, a fi que *en el Senado puedan hablar mallorquín, menorquín e ibicenco*. Segons diuen, el text de l'esmena està encara en "fase d'esborrany" i ha estat elaborat pel senyor Cañellas. Aquest va explicar la iniciativa dient que "volen anar més enllà de l'actual proposta de socialistes i catalans", i concretament que *queremos hablar en el Senado como hablamos entre nosotros*.

Naturalment, a la Campanya n'han arribat comentaris per a tots els gustos, i la demanda insistent que donem la nostra opinió sobre el cas.

La meua resposta ha estat que la meua primera impressió, en veure els titulars en aquest diari, va ser que es tractava d'una innocentada que per error es publicava amb dos dies de retard. Podia haver estat elaborada pels periodistes —i completava perfectament la "informació" sobre el "sermó" del President Cañellas a les Conselleres i altres dones importants del partit perquè es vesteixin *con recato*, o el seu seguiment del currículum dels al·lots de BUP i COU per triar-ne els millors com a Consellers del Govern del 2003—, però també podia ser obra de qualche bromista que els ho havia enviat com a notícia: això explicaria que el diari (que hauria "picat" amb tota la innocència) la publicàs després del 28.

En vista que la declaració formava part d'una roda de premsa dels nostres senadors, sembla evident que parlaven seriosament. Ara bé, la meua opinió és que la millor cosa que podem fer tots plegats és actuar **com si s'hagués tractat d'una innocentada**: que l'esborrany no passi d'esborrany, i que els ciutadans considerem la iniciativa com una simple broma dels nostres representants al Senat, que no tenen cap intenció de fer el ridícul davant l'Alta Cambra i davant la Història (perquè la proposta d'esmena constaria en Acta, per a la posteritat).

Si qualche lector pensa que l'expressió "fer el ridícul" és massa forta, que consideri com cauria, al Senat, la iniciativa d'un grup territorial d'Andalusia

que proposàs una esmena *para que en el Senado se pueda hablar andaluz (o "granadino y sevillano") porque queremos hablar en el Senado como hablamos entre nosotros*. Les riallades de *sus Señorías* se sentirien d'enfora.

Sembla mentida que els nostres Senadors no comprenguin que **el mallorquí, el menorquí i l'eivissenc es podran parlar al Senat** perquè són **llengua catalana** tan bona o més que el barceloní o el lleidatà; igual que s'hi pot "parlar l'andalús", que és tan **llengua castellana** com el parlar de Valladolid. El Reglament del Senat admetrà l'ús de les **llengües** territorials no castellanes, però no pot caure en l'absurd de declarar l'admissió de les **modalitats** de cada llengua: quines modalitats haurien de ser? Una per a cada Comunitat autònoma? El senyor Cañellas n'enumera tres per a la nostra, una per cada illa prescindint de Formentera; però, ja que hi som, per què no hi han de poder parlar **formenterer, i solleric i pollencí, o ciutadellenc i maonès** —i també **andalús i extremeño**, etc., etc.? Seria el joç dels desbarats.

Els nostres Senadors no tindrien ni tan sols l'excusa que tenen els qui volen fer passar el valencià per una llengua diferent del català —no m'estranyaria que qualche Senador proposàs una esmena per incloure el **valencià** a la llista de llengües admeses, si és que se'n fa llista—: el fet que l'Estatut de la Comunitat Valenciana dóna aquest nom a la seva modalitat del català (argument tan poc vàlid per cert, com pretendre que el *castellano*, perquè la Constitució el proclama amb aquest nom llengua oficial de l'Estat, és una llengua diferent de l'*español*). Els Senadors de les Illes Balears no tenen aquesta excusa, perquè el nostre Estatut proclama inequívocament que **la llengua catalana és la pròpia de les Illes Balears**.

D'altra banda, aquesta proposta posaria en situació compromesa el Govern Balear, posat que tots els senadors són membres del partit que li dóna suport. ¿Com podria el Govern compaginar aquesta iniciativa a la Cambra Alta amb l'obligació que té de vetlar perquè els ciutadans tinguin una informació correcta sobre la unitat de la llengua, que l'Estatut i la Llei de Normalització Lingüística li encomanen reiteradament de salvaguardar? Fins ara, les úniques competències que té en Ensenyament són les de la llengua territorial, i durant deu anys les ha exercides correctament; i per informar adequadament els qui ja són fora del sistema educatiu, ha patrocinat cursos de català per a adults, ha encapçalat l'Acord Institucional per a la Normalització Lingüística i ha creat la Campanya de la qual és tribuna aquesta **Línia Directa**. Com es pot compaginar tot això amb la iniciativa que comentam?

Deixem-ho en innocentada. Serà millor per a tots. - A.M. (3/1/94)